

Kylässä: Tulevaisuuden asunnoksi suunniteltu muovitalo ei lyönyt tulille.

Futuro jäi vain haaveeksi

Jorma Hynninen

Ufolta näyttävä Futuro katselee ellipsin muotoisilla silmillään Ekin Muovin tehdassalin hyöriä Virtasalmella.

Tuhansien tuntien työn ansiosta se on yhtä eho kuin syntyessään 1960-luvun lopulla. Ajan patinakin on tuotu huolellisella työllä.

1960-luvulla ajateltiin, että tällaisissa taloissa asuisimme tulevaisuudessa.

Futuro edustaa avaruusaajan arkkitehtuuria ja muotoilua. 1960-luvulla muovi koettiin uudeksi tulevaisuuden materiaaliksi ja epäiltiin, että se syrjäyttäisi jopa betonin, kertoo Futuro-historioitsija ja WeeGeen Futuro-näyttelyn tuottaja **Marko Home**.

Futurojen sarjatuotannon aloittanut talo numero 001 pääsee viettämään eläkepäiviään juuri näyttelykeskus WeeGeen pihalle Espooseen.

Sisälle taloon tullaan kuin avaruusalukseen, laskuportaita pitkin. Muovisisustuk-

ssa vuorottelevat punainen ja keltainen.

Vuoteiksi muuttuvat istuimet kiertävät viidenkymmenen neliön laajuista taloa. Ellipsi kiertäytyy kaikkialla sisustuksessa.

Käytännön tuotteena tämä on ihan toimiva. Se oli myös vastaus 1960-luvun visioihin, miten yhteiskunta kehittyy, Home pohtii.

Vuonna 1968 ajateltiin, että helikopterit halpanevat, ja että niillä siirrettäisiin loma-asuntoja. Futuroissa kiteytyvät uudet materiaalit, lisääntynyt liikkuvuus ja vapaa-aika.

Miksi sitten emme asu Futurossa?

Se oli 1960-luvullakin masamarkkinoille liian erikoinen ja kallis. Ihmiset kävivät mielellään katsomassa sitä, mutta ostaessaan he valitsivatkin perinteisen hirsimökkin.

Vain pieni joukko ihmisiä on

” Käytännön tuotteena tämä on ihan toimiva.

tänäkin päivänä valmis lähtemään uusiin kokeiluihin, Marko Home muistuttaa.

Nyt jo kolmannen Futurokunnostusta johtanut yrittäjä **Erkki Lappi** uskoo Futuron tulin katkenneen paljolti siihen, että design-tuotetta yritettiin tunkea massamarkkinoille.

Tämä saattaa tulla vielä uudelleen valmistukseen ja markkinoitavaksi niille, jotka tavoittelevat erikoista designia. Materiaalit olisivat vähän kehittyneemmät mutta samat, Lappi sanoo.

Valmistustekniikka olisi uutta. Elektroniikkaa olisi enemmän ja eristyskerros ehkä vahvempi.

Kestävyys ankarissakin oloissa on Futuron valtti.

Marko Home kertoo, että etisen Neuvostoliiton Domban vuoristoon 2400 metrin korkeuteen ostettiin aikanaan yksi Futuro hiihtomajaksi. Se on yhä alkuperäisessä käytössä.

Sen sijaan nyt kunnostettu talo koki kovia, kun raskaat olosuhteet, lumikuormat ja vaurioitneeseen rakenteeseen päässeet kosteudet tekivät tuhojaan.

Nyt Futurolla on uusi tulevaisuus.

Konservointi on onnistunut erittäin hyvin. Alkuperäisyys on säilytetty niin paljon kuin on pystytty. Se oli rehellinen kunnostus: ei menty tekemään mitään parannuksia, jotka eivät olleet tarpeen, arvioi konservator **Sami Supply**.

SAVONSANOMAT.fi

Katso kuvasarja netistä.

UUTTA ETSIMÄSSÄ

Hiihtomaja lentävässä lautasessa

■ Lääkäri Jaakko Hiidenkari pyysi vuonna 1965 arkkitehti Matti Suurosta suunnittelemaan hiihtomajan vaikeakulkuiseen maastoon.

■ Suuronen lähti rohkeasti etsimään jotakin ennennäkemättömää.

■ Tuloksena oli Futuro, ellipsin muotoinen talo lujitemuovista.

■ Se painaa ilman sisustusta 2500 kiloa, ja sen voikin siirtää kokonaisuina helikopterilla.

■ Sisustettuna talo painaa neljä tuhatta kiloa.

Futuron henki elää yhä radikaaleissa ratkaisuissa

Jorma Hynninen

Mitä Futurosta on nyt jäljellä? Varmaankin vahva design-päätös, pohtii tulevaisuuden asumisen tilaan ja muotoihin perehtynyt professori **Panu Lehtovuori**.

Nyt on hyvin monia design-tyylejä. On jonkinlaista minimalismia, käsityöhenkeä, luomua, puuta ja niin edespäin.

Yhtenä suuntauksena on perinteisen näköisen suosiminen: vaikka harjakattoa ja pieniä ikkunoita.

Mutta on myös futuristinen ja jollain tavalla radikaali uuteen pyrkivä.

Tämä ei välttämättä näy niin, että talot olisivat kokonaan futuristisia, mutta varmasti sisustuksen ja koneistuksen tyylinä tämä suuntaus jatkaa elämänsä.

Lehtovuori arvioi, ettei ihan Futuroa vastaavia kehitelmiä ole nyt vallalla. Futuro oli ikoninen projekti ja vahvasti kiinni sen ajan hengessä.

Mutta asumista haastetaan ja koetetaan löytää ihan uutta tapaa ajatella.

Propellihaattumeinkiiä tavaltaan nykyäänkin on. Futuron henki, 1960-luvun henki ei kokonaan kuollut. Mutta asuminen on aika vahvasti sidottu

perinteisiin.

Lehtovuori näkee asumisen tulevaisuuden mahdolliseksi kaksijakoisena.

Tiivis urbaanisuus ja omatoimisuus ehkä määrittävät tulevaa asumista. Asumisen ja asunonrakentamisen tyylit voisivat ehkä hahmottua tällaisen akselin kautta.

Kaupungeissa on tulevaisuudessa ehkä hyvin tiivis ja organisoitu ydin. Toisaalla vallalla voi olla omaehtoinen, osittain vapautta ja vastaraintaakin karsiva asumisideaalit.

Tällainen asuinympäristö voi olla väljempi ja kauempina keskustoista.